
'IK BEN EEN KNOKKER, MAAR WEL EEN BESCHAAFDE'

Ex-topman Ad Veenhof van voedingsconcern Wessanen slaat terug

*"Getergd" is Ad Veenhof. In februari werd hij door zijn commissarissen aan de kant geschoven als topman van voedingsconcern Wessanen.
"Het gaat allang niet meer alleen om geld. Mijn reputatie is besmeurd."*

Foto's: Sebastian Westerweel

Aan de rand van de parkachtige tuin van Ad Veenhof in Laren staat een bronzen beeld van de hand van beeldend kunstenaar PéPé Grégoire. "Het is een man die uit zijn silhouet stapt", licht de kunstliefhebber en ex-topman van voedingsconcern Wessanen liefdevol toe. "Dat thema heeft de kunstenaar aanvankelijk uitgewerkt in opdracht van een bevriende psychiater, die in zijn werk gebruikmaakt van rollenspelen."

Een vijf meter hoge versie is later door Joop van den Ende besteld voor het Circustheater in Scheveningen, weet Veenhof. "In het theater staan rollenspelen natuurlijk eveneens centraal. Maar ook in mijn werk geldt dat. In feite speelt iedereen een rol. Als bestuursvoorzitter, als huisvader, als journalist, als fotograaf. Ik vind dat een fascinerend gegeven."

De man die uit zijn silhouet stapt. De man die een rol speelt. Het rollenspel waarin Ad Veenhof sinds februari speelt, heeft hij niet zelf gekozen. Zeven maanden geleden schoven commissarissen Durk Jager (oud-topman van Procter & Gamble) en Jo Hautvast (voedingshoogleraar Wageningen) hem aan de kant bij Wessanen.

Volgens Veenhof ontstonden na september vorig jaar meningsverschillen. "In oktober kwam het dividendbeleid ter discussie te staan. De raad van bestuur dacht daar anders over dan de commissarissen. Zij vroegen het bestuur toen met een voorstel te komen. Dat stuk lag begin februari klaar, maar bij de bespreking ervan was ik niet meer aanwezig. Ook ontstond er een verschil van mening over de strategie. Over de aard daarvan kan ik mij niet uitlaten." Naar verluidt wilden de commissarissen minder dividend uitkeren en eerder bedrijfsonderdelen verkopen.

"Als je er in zo'n geval niet uitkomt, moet de ceo opstappen", zegt Veenhof berustend aan de tuintafel buiten zijn villa, ooit de woning van televisiepresentator Willem Ruis. Hij is gewapend met een stapel papieren, die in de stralende naarszon op tafel liggen. "Destijds werd toegezegd dat mijn vertrekregeling zou worden gehonoreerd. Het leek alsof we er wel uit zouden komen. Dat bleek onjuist."

Volgens zijn contract heeft Veenhof, als het ontslag tenminste niet aan hem was te wijten, recht op een opzegtermijn, een afkoopsom van een jaarsalaris, een bonus ter hoogte van een jaarsalaris, pensioenrechten en de toekenning van zijn prestatiege-relateerde opties en aandelen. Maandenlange onderhandelingen volgden. "Wij voerden

heus niet elke week *batailles*. Soms moesten mijn advocaat en ik wekenlang op antwoord wachten. Maar al die tijd stond mijn oorspronkelijke vertrekregeling centraal. We zaten dicht bij elkaar."

In juni veranderde er iets. Op 15 juni maakte Wessanen bekend bij de Amerikaanse drankendochter ABC onregelmatigheden in de boeken te hebben aangetroffen. Later die maand bleken de commissarissen Veenhofs arbeidsovereenkomst door de rechter te willen laten ontbinden. "Dat heb ik tijdens een kort gesprek met de commissarissen op 29 juni gehoord."

Wessanen organiseerde op 8 september een vergadering, waarin aandeelhouders instemden met de gang naar de rechter. In een toelichting kwam half augustus de vuile was buiten te hangen op een manier die uniek is in het Nederlandse bedrijfsleven.

Het openbare document bevat een waslijst aan verwijten, culminerend in de suggestie dat de ex-topman door zijn dominante manier van leidinggeven en grote machtsconcentratie verantwoordelijk is voor de fraude in de VS. "Voor mij kwam die toelichting niet als verrassing. Ik

**'IEDEREEN SPEELT
EEN ROL. DAT IS
EEN FASCINEREND
GEGEVEN'**

had enkele dagen eerder al het concept gelezen. Toen dacht ik wel: wat is hier aan de hand? Waarom wordt er zo met modder gegooid? Natuurlijk ben ik daar getergd over", zegt Veenhof met vlammeende ogen.

Hij zegt te gissen naar de oorzaak van de harde opstelling van de commissarissen in dit rollenspel. "Maar ik heb mij voorgenomen geen modder terug te gooien. Ik ben een knokker, maar wel een beschaafde knokker." Veenhof blijkt een cliënt over wie arbeidsrechtadvocaat Evert Jan Henrichs zich niet al te veel zorgen hoeft te maken. "Ik ga mijn geheimhoudingsplicht niet breken, maar ik mag toch wél reageren op de dingen die over mij worden gezegd?"

In de zomer van 2003 trad Veenhof aan bij Wessanen. De voormalig topmanager van Philips moest orde op zaken stellen bij de kwakkelende multinational in gezondheidsvoeding en snacks,

'IK BEN ALS EEN SOORT DICTATOR OMSCHREVEN. DAT IS FEITELIJK ONJUIST'

destijds goed voor een omzet van 2,4 miljard euro. "Vooral onze grote Amerikaanse dochter Tree of Life stond op omvallen. Het eerste jaar ging ik om de week met een team van zes man naar Amerika."

Veenhof gaf leiding aan een herstructurering, waarbij 1.400 banen verdwenen. Daarna volgde een periode van ombouw, waarbij onder meer enkele dochterbedrijven werden verkocht. "Wij hadden voorspeld vanaf 2006 te gaan groeien. Dat jaar had ik het wel even moeilijk, want die groei bleef uit. Daardoor ontstond er een vertraging in onze plannen. Maar vanaf midden 2007 en in 2008 ging het juist weer goed."

De commissarissen denken daar anders over. In de toelichting uit augustus reppen zij van 'tegenvallende resultaten over langere periode'. Veenhof: "Dat is feitelijk onjuist. Dat kan ik staven met kwartaalberichten en jaarverslagen." Triomfantelijk citeert hij positieve fragmenten uit het persbericht met de cijfers over 2008, die voormalig commissaris en interim-topman Frans Koffrie begin dit jaar publiceerde. "Dank u wel, mijnheer Koffrie!"

Ook het verwijt dat medebestuurders en werknemers door zijn dominante manier van leidinggeven geen ruimte kregen, wijst de voormalig topman geërgerd van de hand. "Ik ben als een soort dictator omschreven. Dat is feitelijk onjuist en ook onheus. Het zou betekenen dat iedereen maar braaf deed wat ik zei. Dat doet afbreuk aan de medewerkers van Wessanen. Zo mogen commissarissen toch niet met mensen omgaan?"

"Natuurlijk ben ik dominant. Dat was allang bekend. Het stond zelfs in de krant." Hij schuift een portret met die strekking uit *Het Financieele Dagblad* van 2006 uit zijn stapel papieren over tafel. "Er zijn wel meer ceo's met die karaktereigenschap. Iemand moet de knopen doorhakken. Ook ben ik erg *performance driven*. Ik ben zeker niet altijd makkelijk om voor te werken." Het feit dat Veenhof in zes jaar vier *chief financial officers* en twee andere medebestuurders versleet, staat daar volgens hem los van. "Geen van die vertrekkers had iets te maken met mijn persoonlijkheid."

Dat Veenhof opmerkelijk veel petten droeg, wil hij wel erkennen. "Ik was door omstandigheden tijdelijk acht maanden *chief financial officer*, vier maanden directeur van Wessanen Nederland en sinds begin 2008 verantwoordelijk voor de Europese activiteiten. Maar dat is niet achter de gordijnen geregeld. Het ging in goed overleg met de commissarissen. Bovendien bestonden er ook nog heel sterke financiële systemen. Er is een interne én een externe accountant, ieder met zijn eigen verantwoordelijkheid. Kom op zeg."

Toch kon er ondanks die waarborgen worden gefraudeerd bij dochter ABC.

"Ja. Dat toont maar weer eens aan dat mensen die kwaad willen, toch altijd wel manieren vinden om om dergelijke systemen heen te gaan." ►►

Ad Veenhof: "Natuurlijk ben ik dominant. Dat was allang bekend. Er zijn wel meer ceo's met die karaktereigenschap."

Ad Veenhof: "Ik ben benieuwd wat er van alle verwijten uiteindelijk voor de rechter komt."

'EEN SCHADE-CLAIM? DAT OVERWEEG IK ZEKER. MAAR DAAR ZIJN WIJ NOG NIET AAN TOE'

Na uw vertrek wordt er fraude geconstateerd, is de solvabiliteit flink lager, willen de banken geld zien, moet de Amerikaanse divisie in de verkoop en is er een verlies van 88 miljoen in de eerste jaarhelft. Conclusie: na zes jaar Veenhof ligt Wessanen op zijn gat?

Verbeten: "Dat verlies mag u mij niet in de schoenen schuiven. Het is het gevolg van de beslissing van de commissarissen om de Amerikaanse dochters te verkopen. Daardoor moet de post met fiscaal

compensabele verliezen worden afgewaardeerd. Waarom zij die dochters verkopen? Dat moet u de commissarissen vragen. Over de fraude weet ik niet meer dan dat ik in de krant heb gelezen. Dat heeft mij zeer verbaasd. Ik ken Tony Battaglia (ex-topman van ABC, red.) als een heel dynamische man, die het bedrijf steeds een stapje verder bracht. Na mijn vertrek heb ik nog een hoffelijke mail van hem gehad. En waarom Wessanen in moeizame discussies is geraakt met de banken, weet ik evenmin. Tot mijn vertrek was er regulier contact met de banken, maar er was geen moment dat wij over de limiet waren. Ik ben verantwoordelijk voor de periode tot en met 2008. Daar mag u mij op afrekenen. Wat er daarna is gebeurd, daar sta ik buiten."

Vlak na uw vertrek zakt het kaartenhuis ineen, en u wast uw handen in onschuld?

"Wie zegt dat het kaartenhuis ineen zakt? U moet zich aan de feiten houden."

De Amerikaanse dochters zijn goed voor 60 procent van de omzet. Na de verkoop rest van Wessanen een Europees bedrijfje met een omzet van 700 miljoen.

"Misschien wordt de opbrengst wel geïnvesteerd in nieuwe activiteiten. Dat weet ik niet. Ik wens Wessanen alle goeds. Dat hoop ik voor alle mensen met wie ik bij het bedrijf heb samengewerkt. Maar ook voor mijzelf. Ik bezit tenslotte zelf nog wat aandelen in het bedrijf."

Wat verwacht u van de rechtszaak?

"Ik ben benieuwd wat er van alle verwijten uiteindelijk voor de rechter komt. Ik kom steeds maar tot de conclusie dat er alleen verschil van inzicht bestond over het dividend en de strategie. Niet over de resultaten van de onderneming, niet over mijn manier van leidinggeven. Afhankelijk van de verwijten zullen wij reageren. Eventueel zal ik documenten bij de onderneming opvragen die nu nog vertrouwelijk zijn. Daarmee zal ik die verwijten ontkrachten. Er is mij verteld dat deze rechtszaak nog wel even kan gaan duren."

Wat zijn verder uw toekomstplannen?

"Sinds 2006 ben ik commissaris bij zakenbank NIBC. Ik ben toezichthouder bij de Universiteit Maastricht. Verder zit ik in een innovatienetwerk van het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit. Ik wil wel meer dingen gaan doen. Ik ben vooral geïnteresseerd in functies met een maatschappelijk karakter. In rollen waarin ik iets kan toevoegen, maar waarin ik ook zelf iets nieuws kan leren. Ik richt me echter eerst op de afwikkeling van deze kwestie."

Achteraf geen spijt dat u het niet gewoon met Wessanen op een akkoordje hebt gegooid?

"Absoluut niet. Het arbeidscontract is in 2007 door de heer Jager ondertekend. En in februari heeft hij toegezegd het te honoreren. Ik zie niet in waarom ik daar van zou moeten afzien. Bovendien gaat het inmiddels allang niet meer alleen om geld. Mijn reputatie is besmeurd."

Verliest u niet sowieso, zelfs als u de rechtszaak wint?

"Ik denk dat mensen respect hebben voor de beschaafde manier waarop ik op alle aantijgingen reageer. Maar ik realiseer mij ook dat er altijd wel iets van zal blijven hangen. Natuurlijk berokkent dit mij schade. Ja, wat moet ik doen? Een schadeclaim tegen de heren indienen? Dat overweeg ik zeker. Maar daar zijn wij, zoals dat heet, nog niet aan toe."

[MATHJUS.SMIT@REEDBUSINESS.NL]

[KOOS.SCHWARTZ@REEDBUSINESS.NL]